

[Lone Dybkjær]

munale aktieselskaber, man hæftede ikke for noget som helst.

Jeg vil godt bede industriministeren bekræfte eller afkræfte – men jeg går ud fra, at det bliver en bekræftelse – at hvis man sidder som almindeligt bestyrelsesmedlem i et almindeligt aktieselskab, som er etableret efter dette lovforslags regler, hæfter man på nøjagtig samme måde som i andre aktieselskaber. Jeg synes, det er vigtigt at få det bekræftet her, fordi der svirrer alle mulige påstande rundt, om at man ikke hæfter for noget som helst, og det mener jeg faktisk man gør.

Formanden:

Jeg må vist gentage, at ifølge den måde, vi plejer at fortolke forretningsordenen på, må man ikke henvise til medlemmernes private virksomheder og gøremål.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Jeg formoder, at det sidste også dækkede de forhenværende gøremål.

Jeg kan bekræfte over for fru Lone Dybkjær, at selvfølgelig er et bestyrelsesmedlem i et aktieselskab med kommunalt indskud nøjagtig lige så ansvarlig for sine handlinger som et bestyrelsesmedlem i et aktieselskab med private indskud. Det er vi helt enige om, så det er heller ikke det, der er regeringens problem. Problemet er selvfølgelig, at indskuddet ikke er indskudt direkte og bestyrelsen heller ikke valgt direkte af aktionærerne. Det foregår indirekte, og det er her, problemet ligger.

Men jeg vil gerne bekræfte fru Lone Dybkjærs holdning, så vi kan få den sag ud af debatten.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Først til hr. Trøjborg, der sammenlignede forholdene med indskud i pengeinstitutter. Forskellen er jo bare den, hr. Trøjborg, at hvis jeg er utilfreds med det pengeinstitut, jeg har i øjeblikket, kan jeg skifte til et andet. Hvis jeg derimod er utilfreds med, at Århus Kommune begynder på disse investeringer, kan jeg selvfølgelig bare flytte til en anden kommune, men det medfører minsandten betydelige økonomiske konsekvenser for mig, hvis jeg skal flytte. Rent samfundsøkonomisk er det nok heller ik-

ke alt for rationelt, at folk i tusindtal skal til at flytte rundt, alt efter hvad byrådene beslutter sig for.

Men lad mig så i forbindelse med industriministerens svar på fru Lone Dybkjærs spørgsmål gøre industriministeren opmærksom på, at industriministeren har besvaret spørgsmål nr. S 396. Det har ganske vist været en tur ovre at vende i Justitsministeriet, men det er stadig væk industriministeren, der har givet det svar, som er omdelt i Folketingets Erhvervsudvalg på min begæring. Det fremgår klart og tydeligt, at efter Justitsministeriets vurdering er det afgørende, på hvis vegne bestyrelsesmedlemmet handler, ikke, hvem der udpeger det.

Og det vil sige, at hvis bestyrelsesmedlemmet handler på f.eks. en ministers eller et byråds befaling – stemmer og voterer i bestyrelsen ud fra det, en minister eller et råd har pålagt vedkommende – så er det ministeren eller rådet, der har ansvaret, ikke det pågældende medlem. Men så kan ministeren selvfølgelig sige: Jamen vi er ikke helt sikre på, om det nu er sådan, og tvivlen skal jo komme den anklagede til gode. Og besvarelsen slutter da også med følgende sætning: »Den endelige afgørelse henhører under domstolene.«

Men det er altså Justitsministeriets umiddelbare besvarelse af det spørgsmål, og det fremgår af Erhvervsudvalgets bilag nr. 7 til lovforslag nr. L 218.

(Kort bemærkning).

Trøjborg (S):

Først til hr. Kai Dige Bach, der spørger, om det ikke blot er for at tækkes midterpartierne, at Socialdemokratiet er indstillet på at stemme for de ændringsforslag, som vi behandler her i dag. Det er det bestemt ikke, og det er ikke nogen ny tankegang i Socialdemokratiet, at vi ønsker et større samarbejde mellem den offentlige og den private sektor.

Jeg vil sige det på den måde, at forslagene om det direkte kommunale engagement i aktieselskaber og erhvervsudvikling, som vi taler om her – og vi har jo drøftet erhvervsudvikling adskillige gange i folketingssalen – er først og fremmest blevet til på baggrund af, at vi har fået opfordringer udefra til at gå i gang med udvidelsen af mulighederne. Det har først og fremmest været de mange kommuner og de mange borgmestre, der har praktiske erfaringer